

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji Nedjelja, 16. prosinac

2018. [\[Multimedia\]](#)

Papa: Isusova prisutnost je izvor radosti

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Na ovu Treću nedjelju došašća liturgija nas poziva na *radost*. Slušajte dobro: na radost. Prorok Sefanija ovim se riječima obraća malom dijelu izraelskog naroda: „Klikći od radosti, Kćeri sionska, viči od veselja, Izraele! Veseli se i raduj se iz sveg srca, Kćeri jeruzalemska!“ (3, 14). Vikati od veselja, klicati, radovati se: to je ono na što smo pozvani ove nedjelje. Stanovnici Svetoga grada pozvani su se radovati jer je Gospodin opozvao svoju osudu (usp. r. 15). Bog je oprostio, nije htio kazniti! Kao posljedica toga narod više nema razloga za tugu, više nema razloga za obeshrabrenje, već sve vodi do radosne zahvalnosti Bogu koji uvijek želi otkupiti i spasiti one koje ljubi. I Gospodinova ljubav prema njegovu narodu je neprestana, može se usporediti s nježnošću oca prema djeci, zaručnika prema zaručnici, kao što kaže Sefanija: „On će se radovati tebi pun veselja, obnovit će ti svoju ljubav, kliktat će nad tobom radosno“ (r. 17). Ovo je – tako se zove – nedjelja *radosti*: Treća nedjelja došašća, prije Božića.

Ovaj prorokov poziv posebno je prikladan za vrijeme u kojem se pripremamo za Božić, jer se odnosi na Isusa, Emanuela, Boga s nama: *Njegova prisutnost je izvor radosti*. Sefanija proglašava: „Jahve, kralj Izraelov, u sredini je tvojoj!“; a malo zatim ponavlja: „Jahve, Bog tvoj, u sredini je tvojoj, silni spasitelj!“ (r. 15,17). Ova poruka nalazi svoje puno značenje u trenutku Navještenja Mariji, opisanog od evanđeliste Luke. Riječi koje je anđeo Gabriel uputio Djevici su poput jeke prorokovih riječi. Što kaže arkandeo Gabriel? „Zdravo (u izv. „Raduj se“, *pr.*), milosti puna! Gospodin s tobom!“ (Lk 1, 28). „Raduj se“, kaže Majci Božjoj.

U zabačenom selu u Galileji, u srcu mlade žene nepoznate svijetu, Bog užije iskru sreće za čitav svijet. I danas je isti taj navještaj upućen Crkvi, koja je pozvana prihvatiti evanđelje kako bi ono postalo opipljivo, konkretan život. Kaže Crkvi, svima nama: „Raduj se, mala kršćanska zajednice, siromašna i skromna, ali lijepa u mojim očima jer žarko želiš moje Kraljevstvo, gladna si i žedna pravde, strpljivo pleteš niti mira, ne trčiš za onima koji imaju trenutno moć u svojim rukama, već

vjerno ostaješ uz siromašne. I tako se ne bojiš ničega već ti je u srcu radost“. Ako mi živimo ovako, u Gospodinovoj prisutnosti, u našem će srcu uvijek biti radost. Radost „visokog stupnja“, kad postoji i kad je potpuna, i ponizna radost svakoga dana, to jest mir. Mir je najmanja radost, ali je radost.

Sveti Pavao poziva i nas danas da se ne brinemo tjeskobno, da ne očajavamo ni zbog čega, već da u svim okolnostima povjerimo Bogu svoje molbe, svoje potrebe, svoje brige „molitvama i prošnjama“ (*Fil 4, 6*). Svijest da se u teškoćama uvijek možemo obratiti Gospodinu i da On nikada ne odbacuje naše molitve, veliki je razlog za radost.

Nikakva briga, nikoji strah nikada nam neće moći oduzeti vedrinu koju ne daju ljudske stvari i ljudske utjehe, već koja dolazi od Boga, koja proizlazi iz svijesti da Bog s ljubavlju vodi naše živote, i čini to uvijek. Čak i usred problema i patnji, ta sigurnost jača nadu i hrabrost.

Ali da bismo prihvatili Gospodinov poziv na radost, moramo biti ljudi spremni same sebe preispitati. Što to znači?

Moramo postupiti upravo poput onih koji su, nakon što su slušali njegovo propovijedanje, pitali Ivana Krstitelja: ti tako propovijedaš a mi, „što je nama činiti?“ (*Lk 3, 10*) Što je meni činiti? To pitanje je prvi korak prema obraćenju na koje smo pozvani u ovo vrijeme došašća. Neka se svaki od nas zapita: što je meni činiti?

Mala stvar, ali „što mi je činiti? I neka nam Djevica Marija, koja je naša majka, pomogne da otvorimo svoje srce Bogu-koji-dolazi, da On ispuni čitav naš život radošću.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

proteklog je tjedna u Marakešu u Maroku odobren Svjetski sporazum za sigurnu, uređenu i regularnu migraciju, koji želi biti referentni okvir za cijelu međunarodnu zajednicu. Stoga se nadam da će, zahvaljujući ovom instrumentu, ona moći djelovati s odgovornošću, solidarnošću i suosjećanjem prema onima koji su iz raznih razloga napustili svoju zemlju te povjeravam tu nakanu vašim molitvama.

Pozdravljam sve vas, obitelji, župne skupine i udruge, koji ste došli iz Rima, Italije i mnogih dijelova svijeta. Posebno pozdravljam hodočasnike iz Seville, Hamburga, Münchena i Chapellea, u Belgiji. Pozdravljam vjernike iz Pescare, Potenze, Bucchianica, Fabiana i Blere; misionare laike kombonijance; i izviđače iz Jesola i Ca 'Savija.

A sada se posebno obraćam vama, draga djeco iz Rima, koji ste došli na blagoslov kipića malog Isusa („Bambinelli“) u pratnji pomoćnog biskupa mons. Ruzze. Zahvaljujem se udruzi Centro Oratori Romani i volonterima. Draga djeco, kad se u vašim domovima budete okupili u molitvi pred jaslicama, upravljajući svoj pogled u Djetešce Isusa, osjetit ćete čuđenje... Pitate me: što znači „čuđenje“? To je snažniji osjećaj, to je nešto više od obične emocije. To znači vidjeti Boga: čuđenje je to zbog velikog otajstva Boga koji je postao čovjekom; i Duh Sveti će vam staviti u srce Isusovu poniznost, nježnost i dobrotu. Isus je dobar, Isus je nježan, Isus je ponizan. To je pravi Božić! Ne zaboravite to. Neka bude tako za vas i članove vaših obitelji. Blagoslivljam sve kipiće malog Isusa.

Želim svima ugodnu nedjelju i sretnu Treću nedjelju došašća. I zajedno s tim radost, veliku radost i veliki mir kad radost nije moguća. I molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i do viđenja.